यः करोति नरो होममसमिन्ने विभावसी॥ ३८॥ सोऽजीर्स्यव्याधिदुःखार्त्तौ मन्दाग्निः संप्रजायते । परनिन्दा कतन्नत्वं परमस्मीवषट्टनं ॥ ३८ ॥ नैष्ठ्यं निर्घृणत्वच परदारोपसेवनं। परस्व इरखाशीचं देवतानाच्य कुत्सनं ॥ ४०॥ निकृत्या वचनं वृणां कार्परयच्च वृणां बधः। यानि च प्रतिषिद्यानि तत्प्रष्टत्तिञ्च सन्तता॥ ४१॥ उपलच्याणि जानीयाम् क्तानां नरकादम् । दया भूतेषु संवादः परखोकप्रतिक्रिया॥ ४२॥ सत्यं भूतिहतार्थोक्तिर्वेदप्रामाख्यदर्शनं। गुरुदेविधिसिद्विष्यूजनं साधुसङ्गमः॥ ४३॥ सत्कियाभ्यसनं मैचीमिति बुद्धोत पिख्डतः । श्रन्यानि चैव सद्दर्भाकियाभूतानि यानि च ॥ ४४ ॥ स्वर्गच्युतानां जिङ्गानि पुरुषाणामपापिनां। रतदुह्रेशतो राजन् भवतः कथितं मया ॥ ४५ ॥ स्वकर्मापलभोक्नृयां पुर्वानां पापिनान्तथा। तदे द्यान्यच गच्छामी दृष्टं सर्व्यं त्वयाधुना । त्वया दृष्टो हि नरकस्तदेद्यम्यच गम्यतां ॥ ४६ ॥

पुच उवाच।

ततस्तमग्रतः ज्ञला स राजा गन्तुमुचतः । ततस्य सर्वेदित्कुष्टं यातनास्यायिभिक्तिः॥ ४७॥ प्रसादं कुद् भूपेति तिष्ठ तावन्मुक्कर्तकं।